

да си избере народътъ одного челоѣка да пригледа и изслѣдува настоятелно запискѣтъ. Геновини бѣше и той тамъ. и всички съ единъ гласъ извикватъ него (както бѣше го прѣдвидѣлъ той) и така излѣзва, той зема хартіѣтъ оттеглява ся въ единъ ѣгълъ и тамо по видимому ся вглѣбява въ дълбоко придирваніе. И слѣдъ изминуваніето на цѣлъ единъ часъ, въ който архіепископътъ, чрѣзъ едно твърдѣ трогателно слово, доказа на народа добринѣтъ на мирѣтъ, прорицалището Неаполско (Геновини) възлѣзе на триножникътъ си и дойде въ срѣдъ на валицѣтъ (калабалжкѣтъ) носящъ знакѣтъ на миръ или на бой. Тутакъ си дълбоко мълчаніе настанѣ, и Геновини ся изразява че записката е тая сѣщата, първообразната на Уставѣтъ а не друга. Послѣ имъ расказа причинѣтъ и доказателствата чрѣзъ които ѣхъ припознава че е тя, и вѣщински привиква одобреніето на най ученыѣ отъ събраніето. Съ единъ рѣчь записката ся възхваля отъ всички като искрениѣ и сѣщияскѣ и всички ѣхъ пріиматъ като основѣ на прѣговорѣтъ. А Мазаниелъ, Геновини, кардинальтъ и други нѣкои отъ ученыѣ положиѣ ѣхъ на светѣтъ трапезѣ..... Това засѣданіе ся продължава чакъ прѣзъ нощѣтъ, и всякой членъ ся разискува въ срѣдъ рыкающій народъ, когото всякога успокояваше рыбарѣтъ или архіепископѣтъ.— Най послѣ уставѣтъ ся свършева при разсѣмнуваніе, и братѣтъ на кардинала съ одного отъ писарѣтъ го занасятъ на подкравля да го подпише.

На този уставъ главныѣ точки бѣхъ освобожденіето на Пузолянкѣтъ, на Маріѣхъ Аркскѣхъ и майкѣхъ ѣхъ, припознаваніето и възпоставяніето на привилегіѣтъ на Карола 5-го, сирѣчь упраздненіето на всяко даждіе и всеобщъ прошкѣ безъ никое друго условіе, освѣтъ обезоружваніето.

Съ голѣмъ почестъ пріима тѣзи посланници отъ народа Дукѣтъ Аркскый и гы въвежда въ управителный си Свѣтъ..... Тамо писарѣтъ залѣга всички съ съ смѣшното си